

1645.

1. Carpzov, Benedichus: De jure & ac privilegiis Sirenum
Saxoniae principum Electorum et Ducum Saxoniae de
non appellando.
2. Carpzov, Benedichus: Vin D'écie Juridico-politicae
Theologorum Lutheravorum ab enormi crimine
laesae majestatis, exserto Romani Pontificis
anti-christianitas, ipsis calumniose imputata
a Joh. D. Wingeardus.
3. Wirth, Polycorpus: Juris studiorum, eclogae II.

1646.

1. Carpzov, Benedichus: Resolutio succincta legum
in pandectis Trium difficultatinarum.
2. Carpzov, Benedichus: De donatione bonorum « habitibus »
sive geracie Saxonicae.
3. Puchlerus, Frid: De finium regundorum actione
(Defect).

1646

4. Mosbachius, Samuel: De nobilitate susceptionis
et prescriptionis materia
5. Romanus, Franciscus: De testamentis. Disputatio juridi-
ca continens definitionem, divisionem et causam effi-
cientem.
6. Schacher, Augustinus: De pecunia castrensi

1647

1. Carpzov, Benedictus: De modis et causis feudum
ad amittendum.
2. Carpzov, Benedictus: De jure, quod ex feudo com-
petit vasallo.
3. Gerselius, Thomas Tobias: De conscientia publica
4. Happianus, Johannes: Programma, quod ad lectionem
publicam in iuribus.
5. Michael, Franciscus, Coll. med. & chirurg. et. prof. therapentice
l. s. d. Programma, (quod ad orationem publicam invitatum)

1647,

6. Philippus, Johannes : Generalia de oblationibus
7. Waltherus, Johannes : συντομοίον γινώσκοντων
nutritiones physicae varios missus extitens
8. Welschius, Christophorus ; Fac. med. prof. publ. : Programm,
(quod ad orationem auspicalem imitatur).

1698

1. Bartholomaeus, Johannes et. Bartholomaeus, Michael.
De paridicalatione
2. Heylandt, Jacob : De salis conducta.
3. Michael, Johannes : De phrenitide.
4. Sachs, Philippus Taubus : Ansgewandte
Arztwissenschaft
5. Schreindenderffer, Georgius Tobias : De praescriptio-
nibus.
6. Strauchius, Johannes : De indutis.
7. Volckmar, Hieronymus : De jure aetatis
8. Wagner, Paulus : Inspecatio regiae : necesse
non habet legem.

1648.

9. Waltherus, Johannes: De lapidibus in genere.
10. Wirth, Polycarpus: De fide.

1649.

1. Flappius, Johannes: Διακρισις γυσιολογιακη κα
πατολογικη' ventriculi humani.
2. Flappius, Johannes: De phthiri.
3. Langen, Christiaan: De morbo castrensi seu Hun
garica
4. Michaelis, Josanus: De varis seu an thridide
vega scorbatica.
5. Ritker, Samuel: De appellacionibus 2 Sampl
6. Rivinus, hincius: De duello.
7. Wirth, Polycarpus: Quaestiorum juridicorum 2cc

1773. 89.
1647, 12 12

In Nomine Jesu Christi!
Disputatio Feudalis Septima;

De
JURE, QUOD EX FEUDO 18.
COMPETIT VASALLO,

Quam
Cum Semidecade Quæstionum.
Ex Tit. 14. 15. 16. & 17.

AUREÆ BULLÆ IMP. CAROLI IV.

Consensu Amplissimi Jctorum Ordinis in Academia
Lipsiensi,
Sub Præsidio

DN. BENEDICTI CARPZOV, J. U. D. Consilarii
Electoralis Saxonici & Facultatis juridicæ

Ordinarii,
Publica disquisitioni subjicit
Frans Heinrich Wisendorff/

Ad diem 1X. Septembr.
In Auditorio Jctorum Petrino,
horis consuetis.

LIPSIÆ,
Typis Henningi Cöleri, Anno 1647.

Mons. Smith.

3

1711. GHOE EX 1711

Exemplar des Originals

1711. GHOE EX 1711

1711. GHOE EX 1711

1711. GHOE EX 1711

1711. GHOE EX 1711

1711. GHOE EX 1711

1711. GHOE EX 1711

In Nomine Jesu Christi!

Disputatio Feudalis Septima,

De

Jure, quod ex Feudo competit Va-
sallo.

POSITIO I.

Xpositis constituendi & acquirendi feudi modis, proximum nunc esse videtur, ut agamus de jure feudi jam constituti & acquisiti, cum omnes omnino hominum actus ita sint comparati, ut eorum possit esse usus aliquis, atque ex usu utilitas. Quod idem in omni hoc negotio, quod inter Dominum & vasallum agitur, per se manifestum est; Utriusque enim & vasalli & Domini ex hoc frus est usus, sua utilitas, ut vel ex sola feudi descriptione Oberti de Orto *in tit. 23. lib. 2. F.* intelligi potest, Vult. *de feud. lib. 1. cap. 10. in princip.* Rittersh. *in partit. feud. lib. 2. cap. 1. quest. 1.*

II.

Agamus autem primò loco de jure, quod ex feudo competit vasallo: Hoc consideratur vel ratione usûs, vel ratione dispositionis rei feudalis, Vult. *diç. cap. 10.* Ratione usûs vasallus rei ipsius feudalis quasi dominium habet, quod vulgo vocant dominium utile, id quod haud obscuris verbis exprimit Feudista *in tit. 8. §. rei autem. lib. 2. F.* quando scribit: Rei autem per beneficium recte investitæ vasallus hanc habet potestatem, ut tanquam dominus à quolibet possidente queat eam quasi vindicare, *arg. h. ff. si ager veçtig. junct. l. 23. ff. de R. V.* Rittersh. *de feud. lib. 2. cap. 2. quest. 2.* Schenck Baro à Tautenberg *ad tit. 23. §. fin. num. 9. lib. 2. F.* Matth. de Afflicis *in præl. feud. num. 61.* Duar. *de feud. cap. 12. num. 1.* Wefembec. *de feud. cap. 9. §. 10. num. 4.* Vult. *diç.*

A

diç.

dict. cap. 10. n. 18. Diss. Borch. in comm. feud. cap. 1. num. 13. Cujac. in tit. 5. lib. 1. Feud.

III.

Directum verò dominium rei feudalis sibi retinet Senior; etiam in rebus singularibus feudo subjectis, cum hoc ita concedi soleat, ut proprietas rei maneat apud concedentem, *tit. 23. in fin. lib. 2. F. in tantum*, ut nec pacto aliud effici possit, *dict. tit. 23. § tit. 8. §. quamvis. lib. 2. F. Ruding. lib. 2. var. lect. feud. cap. 31. Matthi de Afflict. in prelad. feud. num. 57. Diss. Zasius in Epit. feud. part. fin. n. 33. Duar. de feud. cap. 2. n. 8.*

IV.

Præter utile dominium; possessio etiam rei feudalis com̄petit vasallo, *tit. 7. in fin. tit. 8. §. 2. tit. 22. tit. 26. lib. 2. F. Rittershus. in partit. feud. lib. 2. cap. 2. quæst. 2.* At qualisnam illa: civilis, an verò naturalis? Existimant Menoch. *1. remed. recup. possess. n. 90. & remed. 3. retin. poss. num. 82. Guerrin. Pilo Soaz in prelad. feud. cap. 21. num. 3. Rosenthal in Synops. feud. cap. 8. concl. 1. num. 11. vasallum tantum naturaliter rem feudalem possidere: Sed rectius vasallo rei feudalis possessionem tam naturalem quam civilem tribuit post Bartol. in l. naturaliter. 12 ff. de acquir. possess. Rittershus in dict. cap. 2. quæst. 2.*

V.

Num autem hæc possessio in hæredes vasalli continuetur ipso jure, sic, ut opus non habeant de novo eam apprehendere; quaritur? Distinguunt vulgò inter suos hæredes & extraneos; ita ut in illos, sicut dominium, ita quoque possessio ipso jure continuetur, eisque sine novâ apprehensione acquiratur: In hos verò non item, Coras, *6. miscell. 12. Duar. de liber. & postb. cap. 3. Wesemb. de feud. cap. 8. num. 5.* Verùm, ne quidem in suos hæredes possessionem ipso jure transire, sed illorum demùm apprehensione ipsis acquiri, communis & vera est opinio, *l. 23. ff. de acq. vel amit. poss. Forst. in tract. de success. lib. 2. cap. 4. Goedd. ad l. 24. ff. de V. S. n. 19. Covarr. l. 3. var. resol. §. n. 6. Viglius Zuichemus ad §. sui autem. Inst. de her. qual. & differ.*

VI.

Ratione usûs porro competit vasallo jus & facultas percipiendi.

piendi ac suos faciendi fructus, quoniam ad hoc feudum datur,
ut vasallus ex fructibus ejus sese exhibeat, & servitia præstet Do-
mino, quæ plerumque sunt militaria & magnos requirunt sum-
ptus, *tit. 23. in fin. tit. 28. §. his consequenter. tit. 45. & tit. 55. §. fir-
miter. lib. 2. F. Rittersh. in dict. cap. 2. quest. 2. Sonsbec. de feud.
part. 10. n. 9. Wesemb. de feud. cap. 9. §. 10. n. 15.* Et cum usufru-
ctarius simplex quosvis indifferenter fructus acquirat, tam na-
turales quam industriales, & tam perceptos atq; collectos quam
consumptos; multo magis hoc dicendum erit de vasallo, qui
plus est quam simplex usufructuarius, *tit. 8. §. rei autem lib. 2. F.
Sonsbec. dict. part. 10. n. 10. Rittersh. dict. cap. 2. quest. 2.*

VII.

Hinc difficilis suboritur controversia de thesauro invento
in prædio feudali, cum enim & hic videatur commoditas quæ
dam & fructus prædii, non injuriâ quaritur: Cuinam ille cedat?
Joan. Niell. in *dist. feud. n. th. 6. lit. f. Rosenthal de feud. cap. 5.
concl. 93. & Wesembec. de feud. cap. 12. num. 6.* ita distinguunt, ut
si quidem extraneus thesaurum invenerit, dividi debeat inter
vasallum & inventorem: si verò vasallus; totus ei adquiratur.
Sed arbitramur, thesaurum casu fortuito inventum sive à tertio
sive ab ipso vasallo, inter Dominum feudi & inventorem divi-
dendum fore: Ab ipso verò Domino inventum, ei in solidum
adquiri, *arg. tit. 23. lib. 2. F. junct. §. thesaurus. Inst. de rer. divis. l. 63.
ff. d. A. R. D. Harpr. ad §. thesaurus. 17. & seq. Inst. de rer. div. Bocet.
de qual. & diff. feud. cap. 4. n. 10. Gilken. in prælud. tit. de rer. divis. n.
57. & ad d. §. thesaurus. n. 29.*

VIII.

Fructuum autem ex feudo perceptorum vasallus plene ju-
re efficitur Dominus, ita, ut pro suo arbitrio illos vendere, op-
pignorare, distrahere, atque de illis quoecunque modo dispone-
re possit, uti de rebus suis permissum est domino, *in re manda-
ta. c. mandati*, quoniam intentio ipsius Domini feudum conce-
dentis hæc fuisse intelligitur, ut vasallus ex feudo fructus perci-
peret, ex illisque pecuniâ redactâ, eò melius onera & servitia
exequi & sustinere valeret, *arg. tit. 45. lib. 2. F. Curt. Jun. de
feud. part. 4. num. 106. Borch. de feud. cap. 8. num. 58. Mynsing.*

cent. 4. observ. 86. num. 5. Hartm. Hartmanni ab Eppingen. lib. 2.
pract. obs. tit. 5. 4. obs. 40. num. 11. Gail. 7. obs. 117. n. 7. Diss. Vult. de
feud. lib. 1. cap. 10. n. 58.

I X.

Non saltem verò jus percipiendi fructus, sed & facultas lu-
erandi incrementa rei feudalis vasallo acquiritur; ita, ut quic-
quid interrim fundo feudali acereverit accesseritque, hoc vasallo
cedat, præterquam si fundus fuerit limitatus, in quo jus accre-
scendi sibi locum non vindicat, l. in agris. ff. de adquir. rer. dom.
Aut nisi dominus receperit aliquid, vel sibi reservaverit in præ-
dio feudali, tit. 4. §. si quis. lib. 1. Et aut vasallus ipse quid adjecerit
fundo feudali, quod per se subsistere possit, tit. 8. §. econtrario. lib. 2.
F. Vid. Schenck Baro. ad dist. tit. 4. §. 5. & ad dist. tit. 8. §. econtra-
rio. Rittersh. in partit. feud. lib. 2. cap. 2. quest. 3. 6. & 7. Schneidw.
in Epit. feud. part. 4. n. 81. & seq.

X.

Et quamvis quidam distinguant inter incrementum latens
& apparens, ita, ut illud solum spectet ad vasallum, hoc vero ac-
cedat Domino feudi directo, arg. l. item si fundi. §. 4. ff. de usufru.
Attamen quia textus de incremento rei feudalis loquentes nul-
lam hujus distinctionis mentionem faciunt, non facile recipi-
enda erit, Rittersh. in dist. cap. 2. quest. 3.

XI.

Querunt hic Interpretæ: An pro eo, quod fundo feudali
accessit, vasallus teneatur Seniori plura & majora servitia præ-
stare? Ad quod benè responderet post Ludolph. Schrad. in tract.
feud. part. 5. cap. 6. num. 28. Rittersh. dist. cap. 2. quest. 5. non auge-
ri per hoc servitia feudalia, quandoquidem id quod hòc modò
jure incrementi vasallo acquisitum est, non tam liberalitate Do-
mini quàm fortunæ beneficio obvenisse intelligitur.

XII.

Ex feudo præterea consequitur vasallus jus & facultatem
actiones exercendi, quæ feudi nomine competunt, easdemque
excipiendi, etiam Domino absente & ignorante, ita, ut sive ob-
tineat, sive causâ cadat, nihilominus Senior teneatur id omnè
quod vasallus bonâ fide egit, ratum habere, id quod claris &
ma-

manifestis verbis testatur Feudista in tit. 26. §. si vasallus de benefi-
cio. tit. 8. §. Rei autem. Et tit. 43. lib. 2. F. Rittersh. in part. feud. l. 2. cap.
2. quest. 16.

XIII.

Pari etiam modo conceditur vasallo, in feudo feudi Dominò
de feudo transigere, *dict. tit. 26. §. si vasallus de benef. lib. 2. F. Rit-
tersh. dict. cap. 2. quest. 17.* Quod an ita etiam fieri queat, ut præ-
dium quod possidet feudale, aliquo vicissim acceptò, dimittat?
controversitur: Communis est Feudistarum opinio, vasallum,
ignorante Dominò, de re feudali cum tertio decidendi solum
causà, hoc est, ita transigere posse, ut ipse vasallus rem feudalem,
quam tenet, retineat, aliquò datò vel promissò adversariò, vel
ut eandem ab adversario accipiat, non verò ut ipse vasallus ali-
quo accepto eam adversario relinquat aut cedat, Rosenthal *de
feud. cap. 9. membr. 1. concl. 21. num. 2.* Borch. *in tract. feud. cap. 8.
num. 44.* Duar. *de feud. cap. 12. num. 10.* Sonsbecq. *part. 12. num. 92.*
Zaf. *in Epir. feud. part. 9. num. 19.* Sed nos cum Schenck Baron. *in
tit. 26. §. si vasallus de benef. Et tit. 43. lib. 2. F. Vult. de feud. lib. 1. cap.
10. num. 89.* & Hunn. *in tract. de transaction. cap. 2. ex. 6.* existima-
mus, transactionem vasalli de feudo ratam esse, licet aliquo ac-
cepto illud adversario cesserit, *per tit. 26. §. si vasallus de benef. tit.
43. lib. 2. F.*

XIV.

An autem vasallus feudi nomine in arbitrum compromit-
tere, & consensu adversarii judicem eligere possit, qui suà sen-
tentià finem controversiæ feudali imponat? intricatæ est que-
stionis: Plerisque arridet negativa opinio, Borch. *de feud. cap. 8.
num. 45.* Rosenthal. *dict. cap. 9. membr. 1. concl. 22.* Mozz. *de feud. in
tit. de nat. feud. num. 75.* Rittersh. *in part. feud. lib. 2. cap. 2. quest. 19.*
Sed quod imò vasallus in arbitrum possit compromittere etiam
sine consensu Domini, & compromisso Dominus nolens volens
stare cogatur, verius est, & nititur textibus expressis *in tit. 15. tit.
34. in pr. tit. 46. lib. 2. F. Vult. de feud. lib. 2. cap. 2. n. 3.*

XV.

Diximus hæc de jure, quod ratione usùs ex feudo corn-
pedit vasallo, Quod ad dispositionem rei feudalis attinet, scri-
bit

bit Feudista: E contrario autem si quid feudo à vasallo additum sit, si quidem tale adjectum sit, quod per se subsistere possit, id est, ut per se censetur ut prædium, id non accrescit feudo. Si verò per se non possit subsistere, ut servitus, plerisque placet feudo accedere, & sicut partem feudi disponendam esse, meliorem namque conditionem feudi facere potest vasallus, deterio- rem verò sine Domini voluntate, vel eorum Agnatorum ad quos per successionem pertinet, facere non potest, *tit. 8. §. e contrario, lib. 2. F.* Unde apparet, vasallum ita disponere posse rem feudalem, ut meliorem faciat, non autem deterio- rem: Servitutes itaque prædio feudali etiam ignorante Domino acquirere, & prædio jam ante constitutas vindicare valet, ac retinere, *dict. tit. 8. §. rei autem, lib. 2. Feud. Rittersh. part. 2. cap. 2. quest. 9.*

XVI.

Sed utrum eodem modo vasallus imponere possit servitutes prædio feudali? expeditum haut est: Etsi verò non desunt, qui negativam tueantur, Vult. *dict. cap. 10. num. 40.* Schenck Baro *in tit. 8. vers. quid ergo, lib. 2. F.* Curt. Jun. *de feud. part. 4. quest. 105.* Ruding, *lib. 1. var. lect. feud. cap. 21.* Veruntamen servitutes prædiales feudali prædio jure à vasallo imponi, sic tamen ut duntaxat vasallo, quamdiu feudum habet, noceant, Domino verò nihil præjudicent, verius est, & disertè probat *tit. 8. §. rei autem, lib. 2. F. & ibidem Cujac. Duar. de feud. cap. 12 n. 12.* Rosenthal *de feud. cap. 9. membr. 1. concl. 11. num. 1.* Wesembec. *de feud. cap. 11. n. 7.* Rittersh. *in partit. feud. lib. 2. cap. 2. quest. 9.* Borch. *de feud. cap. 8. n. 59.*

XVII.

Servitutem verò personalem usufructus vasallus prædio feudali imponere nequit, cum hoc modo Seniori præjudicaretur, si quidem vasallus feudi usufructum aliis constituens, per hoc sumpibus necessariis destitutus, Domino servitia amplius commodè præstare non posset, Vult. *de feud. lib. 1. cap. 10. num. 41.* Henricus à Rosenthal *de feud. cap. 9. concl. 10.* Sonsbec. *part. 12. n. 103.* Ruding, *lib. 1. var. lect. feud. cap. 46.* Curt. Jun. *de feud. part. 4. num. 106.* Schneidvv. *in Epit. feud. part. 7. num. 11.* Matth. Wesembec. *de feud. cap. 11. n. 5.* Jacobin. *de S. Georg. in verb. ii a etiam quod*

quod ipse vasalli. num. 13. Diss. Borch. de feud. cap. §. n. 64. Pinell. ad l. 1. part. 3. num. 71. C. de Bon. matern. Fach. 7. contr. 79. Vide & Rittersh. dict. cap. 2. quest. 11.

XIX.

Cæterum vasallus etiam rem feudalem alii locare potest, modo locatio non sit fraudulenta, tit. 9. §. donare. lib. 2. F. Rittersh. in dict. lib. 2. cap. 3. quest. 36. Vult. dict. cap. 10. num. 48. Et quamvis Schienck Baro ad dict. tit. 9. §. donare. num. 15. Zas. in Epitom. feud. part. 9. num. 12. Sonsbec. de feud. part. 12. n. 84. Borchs de feud. cap. 3. num. 36. Vult. dict. num. 48. distinguendum existimant inter locationem ad modicum tempus factam, & eam, quæ sit ad longum aliquod tempus, puta decem vel plures annos, ut hæc non valeat, illa verò subsistat; haut tamen probabilis videtur hæc distinctio propter generalitatem textus in dict. tit. 9. §. donare. Ruding. lib. 1. var. lect. feud. cap. 53. Rittershus. dict. cap. 3. quest. 36.

XIX.

Cum itaque dispositio Rei feudalis vasallo eatenus saltè permissa sit, quatenus meliorem reddit conditionem feudi, prout dictum, non verò deteriolem: consequens est vasallum feudum alienare non posse. Quod antiquissimo jure mirum non erat, siquidem vasallus non sibi sed Domino rem possidebat, neque in eo jus aliud quàm precarium obtinebat. At successu temporis jure Vasalli constitutò aliquanto firmitus, paulatim factum, ut vasallus id alienare posset, tit. 9. lib. 2. F. Hodie tamen optimà consuetudine interdicta est feudi alienatio, constitutionibus Imperatorum Lotharii & Friderici, tit. 52. & 55. tit. 9. lib. 2. F. Vult. dict. cap. 10. num. 44. Rittershus. in partit. feud. lib. 2. cap. 3. quest. 1.

XX.

Quid vero si vasallus vel fame vel magnà necessitate pre-matur, ane tunc valebit alienatio: Sanè Rittersh. in dict. cap. 3. quest. 6. & Menoch. de arbit. Jud. quest. lib. 2. cent. 2. cas. 182. existimant; si admodum urgens sit necessitas, cui nisi subveniatur per feudi alienationem, vitæ periculum immineret vasallo, liberis ejus, aut uxori, licitum esse vasallo etiam invito dominò feu-

feudum distrahere, sic tamen ut prius Domino denunciatur à vasallo, se feudum distracturum, si fortè Dominus emere velit: Quod etsi de jure antiquò forsitan concedendum fuerit, hodie tamen simpliciter feudi alienationem prohibitam rectissimè quis statuerit, per *dist. tit. 9. §. necessitate. & tit. 55. in pr. lib. 2. F. Schrader. de feud. part. 8. cap. 1. num. 21. Zasius in Epit. feud. part. 9. num. 13. Wefemb. de feud. cap. 11. num. 2. Curt. Jun. de feud. part. 4. quest. 16. n. 107.*

XXI.

Porro cum vasallo interdicitur feudi alienatio, intelligitur alienationis verbò, omnis actus, per quem feudum ad alium transfertur, aut ex quo alienatio feudi sequitur, *tit. 52. & 55. in pr. lib. 2. F. Duar. de feud. cap. 12. n. 6. Rosenth. de feud. cap. 9. membr. 1. concl. 6. in princ.* Igitur neque alteri donare potest vasallus feudum, *tit. 9. §. donare. lib. 2. F.* Neque in dotem aut propter nuptias dare; quamvis ipsa mulier si feudum habeat, marito suo illud dotis nomine donare valeat, propterea quod hoc casu feudum à vasallo non alienetur, quandoquidem jure naturali, rei-que veritate inspectà, mulier dominium retinere intelligitur, *l. in rebus. C. de jur. dot. tit. 13. & tit. 17. lib. 2. F. Zas. in Epit. feud. part. 9. num. 7. Rosenthal de feud. cap. 9. concl. 9. Vult. de feud. cap. 10. n. 46. Rittersh. in partit. feud. cap. 3. quest. 26. & seqq. Sonsb. de feud. part. 12. num. 79.*

XXII.

Neque etiam vendere feudum vasallo fas est, *tit. 55. in pr. lib. 2. F.* Quamvis enim existimet Duar, *de feud. cap. 12. num. 6.* simplicem venditionem feudi non prohiberi, eò, quod venditio perficiatur solò consensu, & feudum in alium non transferat, *l. 20. C. de pact. l. 3. ff. de O. & A.* Verùm cum venditionem necessariò sequatur traditio, §. *per traditionem. Instit. de rer. divis.* simplicem etiam venditionem feudi prohibitam censi, turò asserere licet, cum prohibito consequenti, intelligatur quoque prohibitum antecedens, Vult, *dist. cap. 10. num. 51. Borch. de feud. cap. 8. num. 35. Rittershusi, dist. cap. 3. quest. 18.* Idem de permutatione verum existimamus, *l. 2. C. de permus. l. 1. ff. eod. Zas. in Epit. feud. part.*

part. 9. num. 4. Rittersh. *diff. cap. 3. quæst. 22.* Jacob. de S. Georg. *in verb. & cum pacto de non alienando. num. 1.* Vult. *diff. cap. 10. num. 50.*

XXIII.

Sed utrum vasallus feudum in Emphyteusin concedere possit? valdè controversum est. Quod negandum existimamus, cum quævis alienatio feudi Imperatorum constitutionibus sit prohibita, *diff. tit. 52. & 55. lib. 2.* F. quâ proculdubio etiam datio in emphyteusin continetur, *tit. 9. §. donare. lib. 2. F.* Duar. *de feud. cap. 12. n. 3.* Jacobin. de S. Georg. *in verb. ita etiam quod ipsi vasalli. num. 8.* Horoman. *in lexic feud. in verb. libellarius.* Jacobus de Belviso *in tit. 55. lib. 2. F. & ibidem Alvarott. Ruding. lib. 2. var. lect. feud. cap. 49.* Borch. *de feud. cap. 8. num. 37.* Sanè ex generali consuetudine Germaniæ vasallos palcia, terras incultas & eremos feudales in Emphyteusin concedere, testatur Vult. *diff. cap. 10. num. 47.*

XXIV.

Prohibetur etiam Imp. constitutionibus vasallus feudum oppignorare, *tit. 55. in pr. vers. habito. lib. 2. F.* eò quod oppignoratio feudi sit species alienationis, debitore siquidem non solvente, creditor, ad cujus securitatem pignus datum est, illud distrahere, atque ex precio inde redactio sibi satisfacere potest, *101. tit. ff. & C. de distr. pignor.* Rosenthal *de feud. cap. 9. concl. 14.* Zaf. *in Epitom feud. part. 9. num. 6.* Rittersh. *diff. cap. 3. quæst. 38.* Quod & de hypotheca acceptum volumus; Nam & hæc species est alienationis, *l. fin. C. de reb. alien. vel non.* & generali pignoris appellatione continetur, *l. 1. in pr. ff. de pign. act. l. 12. §. 2. ff. de pat. Sonsbec. de feud. part. 12. num. 100.* Vult. *diff. cap. 10. num. 43.* Wesebec. *de feud. cap. 11. n. 5.* Rittersh. *in part. feud. lib. 2. cap. 3. quæst. 40.*

XXV.

Denique vasallo haud jus est feudum suum alteri in solutum dare, hoc est, creditori volenti pro pecuniâ solutionis gratiâ cedere, cum & datio in solutum species habeatur alienationis, & vicem venditionis obtineat, Rosenthal *de feud. cap. 9. concl. 7.* Vult.

Vult. de feud. lib. 1. cap. 10. num. 52. Borch. de feud. cap. 8. num. 47.
Rittersh. diff. cap. 3. quest. 23.

XXVI.

Diximus feudi alienationem prohibitam esse, quod intel-
lectum volumus de illa alienatione, quæ sit citra consensum eo-
rum, quorum interest feudum non alienari, aut absque permis-
sione juris feudalis. Etenim quin feudi alienatio cum consen-
su Domini & Agnatorum, quorum interest, subsistat, vix quis-
quam dubitaverit. Sed horum consensus in feudo saltèm pater-
no sive antiquo requiritur, tit. 39. lib. 2. F. Vult. cap. 10. num.
70. & 72.

XXVII.

Consensum etiam tacitum tam Domini quam Agnatorum
sufficere, certum est, & ideo si forsitan præsentibus & scientibus
nec tamen contradicentibus ipsis vasallus de alienatione feudi
tractet, consensus intelliguntur, atque ideo alienatio subsistit.
Nam quoties quis contradicendo potest actum impedire, si sit
præsens & taceat, habetur pro consentiente, arg. l. qui ad certum
tempus. 14 ff. locati. l. qui paritur. 18 ff. mandati. Zas in Epitom feud.
part. 9. num. 31. Schrader. de feud. part. 8. cap. 4. num. 2. Curt. Jun.
de feud. part. 4. num. 128. Rittersh. in partit. feud. lib. 2. cap. 3. quest.
9. Diff. Vult. cap. 10. n. 72. in fin. Ruding. lib. 2. var. lect. feud. cap.
43. Hartm. Pist. 2. quest. 7. n. 1.

XXVIII.

Alienare itidem feudum non prohibetur vasallus permit-
tente lege, quod fit per Subinfeudationem & Refutationem. :
Subinfeudatio est actus, quo vasallus feudum, quod habet, abs-
que ullius alterius consensu alii in feudum legitime concedit ;
Germanis est *Äffterlehen* tit. 26. §. beneficium tit. 34. §. similiter lib.
2. F. Vult. de feud. lib. 1. cap. 10. num. 97. & seqq. Soasbec. part. 8.
num. 14. Rittersh. in partit. feud. lib. 2. cap. 2. quest. 12. Schneidvv.
in Epitom feud. part. 3. num. 89. Andreas Khol in tract. de subfeu-
dis, cap. 1.

XXIX.

Hæc ut jure subsistat, tria potissimum attendi oportet. :
Pri-

Primò: Ut subvasallus ad præstationem servitiõrum feudalium sit æquè aptus, ejusdemque conditionis & qualitatis cum vasallo subinfeudante, *tit. 26. §. beneficium lib. 2. F.* Quippe vasallus à Domino requisitus per subvasallum servitia præstare solet; Inidoneum ergo tum Domino obrudi, iniquissimum foret, *tit. 52. §. tit. 54. lib. 2. F.* Andreas Kohl in *diß. 1. r. a. de subfeudis, cap. 2. num. 6.* Hartm. Pistor. *lib. 2. quæst. 44.* Vult. *diß. cap. 10. n. 81.* Borch. *de feud. cap. 8. n. 50.*

XXX.

Secundo: Ut fiat Subinfeudatio iisdem pactionibus ac conditionibus, quibus vasallus ipsemet feudum accepit, *tit. 34. §. 2. vers. profectò. lib. 2. F.* ne forsitan eveniat, ut gratiâ subvasallo factâ, servitiisque ei remissis, vasallus emolumentò pariter & adjumentò destitutus, domino inservire nequeat, Kohl. *diß. cap. 2. num. 17.* Vult. *diß. num. 81.* Hartm. Hartmanni, *2. observ. tit. 54. observ. 37.* Hartman. Pift. *diß. quæst. 44.* Borch. *diß. cap. 8. num. 50.*

XXXI.

Quod si contra factum fuerit, num vasallus feudo privetur? difficilis est disceptatio: Equidem Andreas Kohl *diß. cap. 2. num. 25.* & alii, quos ibidem allegat, asserere haut dubitant, feudum hõc casu non amitti nec Domino aperiri, sed si adjunctæ conditionis illicitæ casus extiterit, ipsam conditionem vitari, salvâ manente subinfeudatione. Veruntamen, quod imò subinfeudatio, quotiescunque sub aliis conditionibus facta fuerit, in totum vitietur & feudum amittatur, ad juris rationem propius accedere videtur, *tit. 34. vers. profectò. §. ibi* Schenck Baro, *lib. 2. F. Schrader. de feud. part. 8. cap. 2. n. 14.*

XXXII.

Tertio: ad legitimam subinfeudationem requiritur, ut fiat sincerè ac sine fraude, *tit. 9. vers. vero. tit. 55. §. callidus. lib. 2. F.* Hinc quæritur: An valeat & subsistat concessio subfeudi, facta alicui pro pecuniâ, an verò censeatur in fraudem legis

peracta? Posterius volunt *Zaf. in Epit. feud. part. 9. n. 15.* Schenck Baro in *tit. 26. §. beneficium. lib. 2. F.* Hartm. Pilt. *lib. 2. quest. 44. num. 5.* Schrader. *de feud. part. 8. cap. 2. num. 25.* Sed rectius existimat Andr. Khol in *diff. cap. 2. num. 54.* Subinfundationem pro pecunia factam omnino subsistere, cum venditio feudi non aliter prohibeatur, quam quatenus feudum simpliciter per illam transfertur in alium, *tit. 52. §. 55. lib. 2. F.* per subinfundationem verò pro pecunia factam non simpliciter transferri, nec servitia Domino feudi debita subtrahi, vel inde apparet, quod hæc per subvasallum Domino præstari queant, *Vid. tit. 3. §. 1. lib. 2. F.*

XXXIII.

Subinfundatione hoc modo factâ, subinvestitus efficitur vasallus non primi Senioris, sed vasalli subinvestientis, *tit. 55. §. 2. vers. illud. lib. 2. F.* Cui consequens est, quod Dominus feudi non possit cogere subvasallum ad servitia sibi præstanda, Rittershus. *in partit. feud. lib. 2. cap. 2. quest. 15.* Kohl in *diff. tract. de subfeudis. cap. 4. num. 38.* Vult. *cap. 10. n. 84.* Curt. Jun. *de feud. part. 4. n. 88.*

XXXIV.

Subinfundari autem possunt feuda tam Regalia, quam Non-regalia, quoniam textus de subinfundatione generaliter loquuntur. At verisimile non est, si ulla hic existeret distinctio inter feuda, juris feudistici autores eam fuisse præterituros. Concedimus tamen, quod per subinfundationem feudi Regalis, dignitas Regalis non transferatur in subvasallum, sed vasallo nihilominus reverà adhuc annexa maneat, ut maximè subvasallus provinciam Comitatus, Ducatus & Marchionatus ex subinfundatione acquisiverit, Rosenthal *de feud. cap. 9. concl. 24. num. 10.* Hunn. *diff. feud. 9. tb. 26.* Diff. Schrader. *part. 4. cap. 1. num. 54.* Kohl *de subfeud. cap. 2. num. 9.*

XXXV.

Refutandi etiam feudum invitò Dominò jus ac potestas vasallo competit, *tit. 38. §. 44. lib. 2. F.* Vult. *de feud. lib. 1. cap. 10. num. 74. §. seqq.* Rittershus. *diff. lib. 2. cap. 2. quest. 20.* Matth. de Afflictis *in preclud. feud. num. 50.* Quod plerique ad.

admittunt in feudò ad nulla cetera servitia determinatò & restrictò: In feudo autem conditionato, id est, eo quod pro certis servitiis concessum est, sunt qui putant, refutationem sine Domini consensu locum sibi non vendicare, quam opinionem nem communem testatur *Zaf. in Epitom. feud. part. 10. num. 86.* At minus probabile hoc videtur, cum textus, refutationem feudi permittentes, generales sint, & indistinctè loquantur, ac præterea ratio planè nulla hujus distinctionis existat, *Vult. dist. cap. 10. num. 76.* *Sonsbec. de feud. part. 12. num. 116.* *Ruding. lib. 2. var. lect. feud. cap. 34.* *Borch. cap. 8. n. 53.* *Zaf. in Epit. feud. part. 10. n. 86. & part. 12. n. 14. & seq.*

XXXVI.

Annum verò vasallus sine consensu agnatorum Domino feudum refutare possit? extra omnem dubitationis aleam positum non est. Existimamus, distinguendum esse inter feudum novum & antiquum, ita, ut ad refutandum prius non requiratur agnatorum consensus: Antiquum verò sive paternum feudum vasallus sine horum approbatione refutare nequeat, ut quibus factò vasalli nihil omninò prejudicari, nec jus ipsis in feudo quæsitum ullatenus minui potest, *tit. 39. in princ. lib. 2. F.* Quapropter si vasallus contra fecerit, ac irrequisitis agnatis proximis feudum antiquum in manus domini refutaverit, sibi soli nocebit, Agnatis non item, *Vult. dist. cap. 10. num. 76. vers. siue autem volente.* *Sonsbec. de feud. part. 12. num. 121.* *Rittershus. dist. cap. 2. quest. 20.* *Wesemb. de feud. cap. 11. n. 11.*

XXXVII.

Porro refutatio feudi duplex est, propria & impropria: Illa, quæ fit Domino, seu in manus Domini, *tit. 14. & tit. 38. lib. 2. F.* Hæc verò descendantibus & agnatis proximis, *tit. 49. lib. 2. F.* *Vult. dist. cap. 10. num. 75. & 77.* *Rittershus. dist. cap. 2. quest. 22.* Et quidem impropriam refutationem quod attinet, potest vasallus descendantibus seu liberis suis tam novum quam antiquum feudum refutare, siquidem in utroq; descendentes pariter succedunt, *tit. 11. lib. 2. F.* *Borch. de feud. cap. 8. num. 55.* *Rittershus. dist. quest. 22.* *Vult. dist. cap. 10. num. 77.*

Agnatis verò antiquum duntaxat feudum refutati potest. Nec tamen omnibus indistinctè, sed proximis solummodò, quippe qui remotioribus exclusis in feudum succedunt, iis ergo vasallus præjudicare haud valet. Subsistit autem subinféudatio proximioribus facta, etiam sine domini consensu, qui invitus agnatos ad successionem admittere cogitur, *tit. 39. lib. 2. F. Rittersh. dict. cap. 2. quest. 23. Vult. dict. num. 77. Borch. dict. cap. 8. num. 56.*

Ex tit. 14. 15. 16. & 17. Aureæ
Bullæ Caroli I V. Imperatoris.

QUÆSTIO I.

Insciis ac inconsultis Electoribus, an Imperator adversus Procures & Status Imperii processum Banni decernere, eosq; proscribere queat?

Tit. 14. A.B.

- Solebant quondam vasalli Dominos suos ita contemnere, ut nec bellum ipsis inferre formidarent, Albert. Crantz. *lib. 8. cap. 21. in Saxon. Fabric. lib. 7. orig. Saxon.* in quo † ne contra præstitum fidelitatis juramentum quicquam agere viderentur, feuda primùm iis refutabant, postea inimicitias denunciabant, eosdemque malitiosè diffidabant, feuda refutata denuò invadentes & occupantes, Dom. Arum. *hic conclus. 1.* † Quod impium facinus judicavit Carol. noster cum insigni perfidia conjunctum, vel saltèm propter beneficii pristini memoriam meritò venerandam, Schenck Baro à Tautenberg *ad cap. un. tit. 38. F. 2.* Noluit ideoque † malitiæ huic ulterius indulgere, triplicem in eos statuens pœnam, Amissionis scilicet feudorum: Infamiæ; & Banni Imperialis, *h. t. 14. vers. Und wer hienwieder thetet, verb. der soll dadurch*

durch so bald die Lehen und Güter verlohren haben Ehrlos/ und in des Reichs Acht und Bann seyn/ ubi Martin. Rume-
 lin. *part. 2. diff. 4. cb. 17.* † Longè severiorem quàm jus feu- 5.
 dale, quod feudi amissione contentum, *cap. un. tit. 5. § 17.*
F. 1. Sed hanc severitatem haut dubiè furentium vasallo-
 rum grassantem licentiam extorsisse, conjicit Arum. *loc. alleg.*
 † Relictis autem prioribus, hæc vice ultimam duntaxat intueri 6.
 liceat, quæ uti gravissima, ita non inconsultò & temere ad hanc
 properandum, nec † contra inauditum ea decernenda, ob- 7.
 stante Capitulatione Cæsarea, §. 30. *verb.* Daß nun hinfüro
 niemand hohes oder niedrigen Standes ungehört in die Acht
 gethan/ bracht oder erkläret werde/ † *Et rursus:* daß dem Be- 8.
 klagten seine Gegenwehr/ vermöge des Landfriedens/ unab-
 brüchlg. † In notoriis equidem delictis, quæ nullo colo- 9.
 re palliari vel excusari possunt, ab executione statim fieri ini-
 tium, nec causæ cognitione nec sententiâ declaratoriâ præ-
 missâ, didicimus ex *confirmat. pac. publ. de Anno 1495. tit. ult.*
Recess. Imper. de anno 1559. §. Damit dann hinfüro. *§ de anno*
1566. §. auff den Fall. *Andr. Gail, lib. 1. observ. 3. num. 9. § lib. 2.*
de pac. publ. cap. 3. num. 16. § 18. Sed quodnam delictum
 verè notorium sit, dictu difficile: † & verendam, ne asse- 10.
 renti notorium eventiat, quod Alexandro Pontifici accidit,
 qui cum nimia indulgentia & amore erga filium naturalem,
 Ducis Urbini & confederatorum defensionem pro enormi-
 bus læsæ majestatis criminibus, & quidem adeò atrocibus re-
 putasset, quæ plane essent inexcusabilia, & nulla tergiverfa-
 tione celari possent, † hoc responsi accepit, si oculo justitiæ 11.
 & veritatis benè adversatur, ne delicta quidem, multo minus
 atrocita aut notoria fuisse, *Jalon, vol. 3. consil. 86. in fin.* Ita ni-
 mirum † quandoque notoria dicuntur, quæ non sunt, & quæ 12.
 dubia pro notoriis habentur, ut Pontifex Alexander III. Ar-
 chiepiscopo Tolerano rescriptit, *cap. consuluit. 1. extr. de appella-*
lat. Et vix quicquam ita est notorium, † quia Reo compe- 13.
 tere possit excusatio aliqua, cum & causa bestialis, levis ac fa-
 tua à dolo aliquem excuset, *ligitur. 12. §. § generaliter. 3. ff. de*
lib. caus. l. inter omnes. 47. §. rectè dictum est. 7. ff. de furt. Nicol.
 Reula,

- Reusn. lib. 7. decis. 2. Jul. Clai. lib. 5. sent. §. ult. quasi. 60. num. 22.
14. At iniquissimum foret, † Reum defensione sua defraudari, quod probè advertit Bavarus, processum Bohemorum Casaris ministros defenestantium ex hoc ipso fundamento impugnans; Daß doch so gar den grossen Ubelthätern solche beneficia juris naturalis unbenommen und keiner sententiret oder exquirere werden können/ er sey denn zuvor gehöret/ und legitime condemniret, wan gleich eine Sache an sich selbst offenbar ist/ in resolut. Bohem. legatis data, 24. Jul. Anno 1618. † Et Albertus Megapoleos Dux nil quicquam iniquius judicavit, quam le inauditum condemnari. Ob zwar notorium, daß er sich zu der Nieder Sächsischen Crais verfassung verstanden/ geschehe ihm dennoch gleichfalls ungütlich/ daß er/ ehe und bevor er gehöret und überwiesen/ † ob dasselbe dolò malò & destinatà animi voluntate propositog, ledendi sacram Casaream Majestatem bey ihm geschehen oder nicht/ sey verurtheilet und des seintigen entsethet worden/ in liter. ad Casar. Majestatem. sub dato Lübeck/ 20. Octobr. Anno 1629. Non † ergò negligenda vel saltem summaria causæ cognitio & sententia declaratoria in processu Banni, Ordin. pac. publ. de anno 1521. tit. Die Poen aller Friedbrecher/ Recess Imp. de anno 1555. §. Wnd nach dem zu Erhaltung/ Ordin. Camer. de anno 1555. part. 2. lib. 9. §. So temands. vers. So bald.
15. † quod nec unquam in causis arduis & præjudicialibus fieri solet. Ex quo introductum reor, ut licet soli Imperatori fas sit Bannum Imperiale des Reichs Acht/ ex plenitudine potestatis in refractarios rebelles & seditiosos † tam immediatos quam mediatos itrogare, eosq; privilegiis, dignitatibus & immunitatibus privare, Recess Imp. Spirens. de Anno 1542. §. Würde sich aber temand/ Paul. Matth. Wehner. in observ. pract. verb. Acht. Dauth de testam. n. 21. Theod. Reink. de regim. sec. & eccl. lib. 1. class. 5. cap. 6. n. 147. † contra Proceres tamen & Status Imperii, insciis & inconsultis Electoribus, æquaquam ad prescriptionem seu Bannum sit procedendum, non solum propter dignitatem personæ illustris; sed ex singulari etiam provi-
dentia, ac prudentia in processu Banni adhibenda. † Quod quidem hodie expeditum reddit Capitulatio Cæsaris in-
vi-

invidiosissimi Da. Ferdinandi III. §. 30. verb. Und keines weges
 gestattet das nun hinfüro lemonds hohes oder niedriges Standes/
 Churfürst/ Fürst oder ander ohn Ursach/ auch ungehört und ohne
 Vorwissen, Rath und Verwilligung des heiligen Reichs Churfür-
 sten/ welche sich des Werks nicht theilhaftig gemacht/ in die Acht
 und Oberacht gethan/ ic. bracht oder erkläret werde. † Sed quid
 antea obtinuerit, non extra omnem aleam positum videtur. :
 quicquid alii sentiant, nec olim Impp. absque Electorum &
 Principum suffragiis Bannum in personas illustres stringere au-
 sos fuisse, † fateri nos necesse habemus, si vel antiquorum exem-
 pla vel justam rationem perspexerimus: (1.) Ita enim † Arnul-
 phus Imp. Carolomanni filius Suatoplucum Moraviæ & Bohe-
 miæ Regem laxæ Majestatis Reum, in publico Principum con-
 silio proscripsit Anno 892. † de quo ita Aventinus: Menſe Majo
 celebrem Regni conventum apud Hengstoveld agit, quò cum
 Suatebogus venire contemneret, hostis Reipublicæ judicatur,
 in *annal Boior. lib. 4. fol. 363.* Parili modo † Imp. Henricus VII. Car-
 inthiæ Ducem Henricum contumacem, nec Cæsaris mandatis
 parentem Ducatu Carinthiæ non aliter, quàm de Principum
 Imperii sententiâ privatum, ceu laxæ Majestatis Reum pronun-
 ciavit, attestante Hagecio in *Chron. Bohem. part. 1. anno 1310. fol.*
377. † Et ante ipsum, Henricus III. Merseburgi in Saxonia
 Conradum Boiariæ Ducem, cui jam prius infensus erat, incusa-
 tum, quorundam Principum judicio Ducatu dicitur privasse ab
 Herman, *Contr. in Chron. sub anno 1052.* Cujus vestigia secutus
 est † Henricus IV. quando Orthoni Bojorum Duci rebellionem
 molienti Goslaræ in corona Principum, & populò spectante
 non modò crimen exprobravit, sed & à Principibus prævia juris-
 jurandi admonitione sententiam rogavit; quo de hæc reliquit
 scripta Aventia. Omnes in sententiam iverunt. † Factum est Se-
 natusconsultum, Ottho hostis judicatus & proscripſtus, bona e-
 jus confiscata, prædia publicata, Bojaria Cæsari adjudicata, *lib.*
5. annal. Bojor. Et Nauçler. Privatus est Ducatu per sententiam
 Saxonum, *vol. 3. chron. gener. 34.* † A Conrado quoque III. Imp.
 Henricum cognomento superbum, Ducem Bavarix, Saxo-
 niæ, Hetturix &c. in Comitibus Wireburgenſibus & Gosla-
 ricen-

22.

23.

24.

25.

26.

27.

28.

29.

30.

C

- tensibus, Ducatibus suis privatim, edictoque proscriptum, in-
gerunt historicorum monumenta, apud Reuln. in *Basil. geneal.*
in *stemm. Duc. Brunsv. fol. 407.* Ott. Erling. *de gest. Frider. I. Imp.*
31. Calvis. in *Chronol. anno 1138.* Equidemque referunt processum Banni,
de Henrico Leone Bavarix & Saxonix Duce & Electore, tempore
Frid. I. Imp. Spangenh. in *Chron. Saxon. cap. 232. anno 1180.* De Ot-
tone Wittelsbachio, tempore Otton. IV. Imp. Martin. Cruf. in
32. *annal. Suev. part. 2. lib. 10.* † Et Fridericum I. filium suum Hen-
ricum, jam Cæsarem designatum, parricidii accusatum sententi-
am septuaginta Principum condemnasse, & in vincula con-
jectum in Siciliam relegasse, fidem faciunt *Avent. lib. 7. annal. Bo-
jor. & Cruf. part. 3. annal. Suev. lib. 1.* quod idem † de plurimis
33. aliis ex historicis percipere licet, teste omni exceptione maximo
Sereniss. Saxon. Electore in conventu Ratisbonensi *Anno 1623.*
34. inter alia vörüm suüm hisce verbis explicante: † Die vörige
Kömlische Keyserer seyn in dergleichen Achts Processen so behut sam
gegangen / daß sie nicht allein die Chur und Fürsten / sondern auch
das ganze Reich hierüber zu Rathe gezogen / und darauff die Aicht
und derselben *execution* angeordnet / wie solches ungehlich viel Ex-
empel / sonderlich die Magdeburgische Aicht / (welche doch nur eine
Stadt betroffen /) und Göthische *execution*, (deren eine *Anno 1571.* die
andere *Anno 64.* und *66.* auff denen zu Augspurg gehaltenen Reichs-
tügen bey Lebzeiten *Caroli V. Ferdinandi I.* und *Maximiliani II.* be-
schlossen worden /) ausgewissen, apud Lundorp. *tom. 2. actor. publ. lib.*
35. *6. tract. 24. pag. 1161. (2.)* † *Rationem si peras, dico; si unquam,*
certe ex fulmine Banni bellicum tumultum fore metuehdum,
qui ferè proscriptionis individus est comes, prudenter monen-
te † Sereniss. Saxone in *vorozam allegato*: Daß solche *executions*
36. ohne Krieges Macht nicht vorgennomen / und dadurch dem Reiche
und den gehorsamen Ständen leichtlich grosse Gefahr zugezogen /
auch Zwiespalt oder Mißhälligkeiten unter den Ständen *causret*,
und angerichtet werden könte / inmassen die Pfälzische *execution*
37. dasselbe gnugsam zu erkennen gegeben. † *Atqui absque Electorum*
consensu bellum aut turbas imperii nomine movere, jam dudum
38. prohibuit *Capitulatio Cæsarea* apud Goldast. *part. 2. rer. polit.*
sub anno 1519. & 1520. (3.) † *Quem potro fugit jurata Imperatoris*
pro-

promisso, se nihil quod magni momenti esset, absque Electo-
rum consilio expediturum, *Capit. Cas. S.* Wir sollen und wollen
auch des H. Reichs/verf. in wichtigen Sachen. † Quin verò cau- 39.
sa & processus Banni sit magni momenti, totumque Imperium
ejusque tranquillitatem concernat, nemò opinor dubitaverit.
Et si omninò quis anceps verba illa Capitulationis ad east: estrin- 40.
gere velit causas, quarum non modò finis est arduus, sed & qua-
rum media dubia, haud expedita sunt ex mente Danici Legati
in resolut. data Vienna 7. Jun. Anno 1621. apud Lundorp. dist. tract.
24. p. 1161. audiat is † Saxonem Serenissimum aliter & rectius ver- 41.
ba illa explicantem *in resolut. supra adducto:* In des Pfalzgrafens
Achts Process hefte billich ein ander *modus procedendi* gehalten/
und die Churfürsten des Reichs/ *Inhalts der Capitulation* als in
einer schweren / wichtigen / weit aussiehenden Sache, daraus die ruin
des H. Reichs / wie die Erfahrung und der Augenschein bezeuget / er-
folget / hierumb befraget werden sollen. quã cum explicatione
convenit suffragiũ Electoris Brandenburgici apud Lundorp. *citat.*
tract. 24. pag. 1163. (4.) † Nec quid alibi moris ignotum, sanè 42.
Proceres Gallie in capita ac fortunas suas, Banni fulmen Regi
sine consensu Partium Curie haut largiuntur, † veluti cum Dux
Alenizonius Caroli VII. Regis propinquus, perduellionis reus
esset, Senatus Regi consulenti respondit: *judicium istud nec*
constitui nec terminari posse, nisi à Paribus Franciæ Rege ipso
presente, Bodin. lib. 4. de republ. cap. 6. † Ut quæ de nobilitum ca- 44.
pite non nisi in comitiis coram toto Senatu Rex judicet, legem
se obtinuisse gloriatur Poloni, Cromer. *lib. 2. in Polon.* Annum
Principes Imperii nostri inferioris dicimus conditionis, † quos 45.
tamen laude pariter & dignitate aliarum Nationum Proceres
antire, nostrates jactitant, Guilielm. Bruff. *in cons. de bello ad-*
vers. Turc. felio. gerendo. Bernh. Zieritz *de Princip. inter ips. dign.*
prærog. Franc. Carol. Dux Saxon. apud. Fridor. Achill. in orat.
pro germ. Non immeritò † hinc Elector Brandenburgicus in 46.
Conventu, Ratisbonensi Anno 1623. excepit: Es würde auff diese
Weise ein Churfürst und andere Stände des Reichs / weit dere-
rioris conditionis, als ein Edeltmann in Polen seyn / dann derselbe
nicht

nicht als auff offenkündelichstage präscribiret werden könne. In vo-
to apud Lundorp. dict. loc.

Q U E S T I O II.

Num fas sit Statibus Imperii contra Reos fractæ
paciſ jus Banni exercere?

Tit. 14.
A. B. 1.

- Non loquimur hęc de Banno Saxonico adversus Reum
criminis fugitivum & contumacem, hunc in finem moribus in-
troducē, ut bannitus pro confesso & convicto habeatur, † in q̄
territorio bannientis à quolibet capi & executioni tradi possit,
Gloss. latin. in art. 45. lib. 2. Landrecht. lit. b. Gloss. germ. in art. 24.
lib. 3. Landrecht. † quod miserè confundant Interpp. quidam Ju-
ris Saxonici cum Banno Imperiali, utrique id effecti ascriben-
tes, quod bannitus à quovis impunè occidi queat, Chil. König
in tract. banni, tit. Urtheil der Achts Erklärung. Matth. Coler.
part. 1. decis. 105. num. 2. Paul. Matth. Wehner. in pract. obs. verb.
Acht. Petr. Theodor. in colleg. crim. disp. ult. th. 4. lit. a. Christ.
Zobel in addit. Gloss. germ. ad art. 38. verb. Die auch Jahr und Tag.
lib. 1. Landrecht. quorum errorem deteximus in pract. crimin.
part. 3. quest. 140. num. 131. & mult. seqq. † Sed bannum duntaxat
Imperiale nobis negotium facit, quod ab Imperatore & Camera
Imperiali in Reos fractæ paciſ decerni videmus, ex concurren-
tia jurisdictionis circa hunc articulum, Recess. Imp. de anno 1512.
§. Und ob jemand, Ordin. pac. publ. de anno 1521. tit. Von auffge-
richteten Landfriedē. Ord. Camer. de anno 1555. part. 2. tit. 9 §. Und
das gegen. & §. Wo aber der. & tit. 12. in fin. tit. 13. in fin. & tit. 14.
in fin. † Annūm ergo de hoc jure nihil participant Proceres &
Status Imperii in territoriis ac ditionibus suis? Dixeris ita, si non
ipsa vocolā Banni Imperialis, † attamen legibus & Recessibus Im-
perii edoctus, qui nullam Principum ac Statuum mentionem fa-
ciunt, sententiam banni declaratoriam & executionē soli Cæsa-
rez Majestati & Camera reservantes, ut † videre est in Recess. Imp.
Wormat. de anno 1521. sub tit. Die Voen aller Friedbrecher. Recess.
August. de anno 1548. tit. Die Voen der Friedbrecher. & tit. Von
Voen der Oberfähret dieser Ordnung. Recess. August. de anno 1555.
ord.

Ordin. Camer. dict. tit. 9. §. So jemandts. † ex quo Marchio Joha-
nes Brandenburgicus Duci Pomeraniæ ob fractam pacem publi-
cam agenti & pœnam proscRIPTIONIS petenti, haut in sulse fertur
respondisse: hoc sibi non convenire, † sed petendum ab Impe-
ratore vel Camerae judicio, referente Modest. Pist. *part. 1. quest.*
26. ac voto suo id probante Gailio *lib. 1. de pac. publ. cap. 6 n. 8. &*
segg. & lib. 2. cap. 1. n. 27. Tob. Paurmeist. *de juris dict. Imp. Rom. ib.*
2. cap. 6. n. 228. † Cumque inter causas & personas, quæ in prima
instantia ad Camerae pertinent, sive mediata sive immediata
Imperio sint subjectæ, primo loco ponatur causa fractæ pacis
publicæ, † in *Ordin. Camer. dict. tit. 9. Rubr. Von Personen und*
Sachen/ die von ihrer Art und Eigenschafft wegen/ ungeachtet/ ob
sie mit oder ohne Mittel dem Reich unterworfen/ in etlicher instantz
an das Keyserl. Cammergerichte gehört/ und erstlich: daß von we-
gen Verletzung des Keyserl. Landfriedens am Cammergerichte
geklaget möge werden/ ic. † hoc ipso jus bannimenti haut obscure
Principibus ac Statibus Imperii ademptum censetur. At contra
praxin & observantiam notoriam; qua † inferiores æquè Magi-
stratus fulmine hoc in delinquentes & Reos fractæ pacis hacte-
nus usi fuere: nec sine fundamento, quod petunt † ex art. 71. &
38. lib. 1. Landrecht, art. 24. & 82. ibique Gloss. lib. 3. Landrecht, art.
12. ibique Gloss. Lehenrecht. Chil. König Von der Acht oder Ver-
festung. Genti nimirum Saxonicæ jus bannimenti † multa ante
secula ab Imp. indultum fuit, quin & tempore subsequenti à
Cæsare & Ordinibus confirmatum, dum Statibus Imperii pro ju-
re & more cujusq; Regionis in violatores pacis † animadvertere
permittunt, dict. Recess. Imper. de anno 1521. §. Wir wollen aber.
& Ordin. Cam. part. 2. tit. 10. §. Vnd sol auch. Et nonne in consti-
tutione pacis publicæ † tam Imperator Ordinibus, quam Ordines
Imperatori datâ invicem fide, sanctissimè promiserunt, se omnes
& singulos operam daturus, ut prædictæ constitutioni de pace
publicâ ab omnibus & quibuscunque Imperio subjectis sine con-
troversia pareatur, dict. Recess. Imper. de anno 1521. & de anno 1548.
& 1555. † Frustra verò hoc, si cognitio criminis & exercitium
banni eis denegaretur, quippe sine quo pacem publicam neque-
unt tueri, Bartol. in l. à divo pio. §. in pr. n. 3. & segg. ff. de re jud.

19. Jacob. Menoch. *lib. 1. arbitr. jud. quest. 38.* † Hoc tamen prerogativa largimur Imperatori & Camera, ut executio sententiæ ban-
 20. nitoria nunquam ab alio fiat; scilicet si Judices inferiores Reos violatæ pacis in poenam Banni per sententiam declaraverint, † executio judicati per totum imperium ab Imperatore vel Camera est impetranda, Matth. Coler. *diff. decis. 108. n. 58.* Quo scuto † sit tela ex *Recess. Imperii & ordin. Camer.* nobis objecta excipiamus, tuti erimus; Parùm obstante, quod causa fractæ pacis referatur inter eas, † quæ in prima instantia pertinent ad Camera-
 22. ram, *diff. ordin. jud. Cam. part. 2. tit. 9. & 20.* id enim si non privativè, † sed cumulativè accipiamus, ita, ut liberum sit auctori coram giudice ordinario, vel Camera processum fractæ pacis ventilare; † quam explicationem veritas urget, res expedita est, Nic. Reufn. *lib. 4. decis. 18. n. 12.*

Q U Æ S T I O III.

Fœdera Principum Imperii de mutuâ successione in feudis Regalibus à Cesareâ Majestate confirmata, num bodiè subsistant?

- Tit. 15. A. B. Quum abrogata sint per Bullam nostram illicita saltem con-
 1. fœderationes, colligationes, conspirationes ac ligæ, multâ infamiae & decem librarum auri in transgressores statuta, *b. t. 15.* † eo ipso Principibus & Ordinibus Imperii fœdera non simpliciter interdicta inferre licet. Ac sane ita est; Et si enim jura fœderum inter Regalia referantur, † eique soli competant, qui jura Majestatis exercet, *t. 2 §. 23. ff. de orig. jur. Christ. Besold lib. 1. polit. cap. 3. Warem. ab Erenberg lib. 1. de fœder. cap. 2. n. 28. & seqq.* attamen in Imperio Romano-germanico † Proceres & Status, qui & ipsi majestate prorsus expertes haut sunt, de juribus hisce participant; Indultum siquidem est iis, † pro generali provinciarum atque terrarum pace & quiete confœderationes & ligas inter se firmare, *b. t. 15. vers. Doch ausgenommen die Verbündnüss. ubi Dom. Arum. discurs. 6. & Gerlac. Buxdorff. Warem. ab Erenb. diff. cap. 2. n. 13.* Ex quo † quid de Bulla Sigismundi Imperatoris: daß hinfüro niemand/ wer der seyntzig Bündnüss oder Eintung machen oder

oder angehen solle, ohne des Reichs Wissen/ Gunst/ Will/ aus und
Willen/ cap. 7. Von Bündnissen. apud Goldast. der Reichs Con-
stitutionen reformation, Ordnungen und Ausschreiben. pag. 169. Et
de Reformatione Frider. III. Anno 1441. art. 12. Das in ganzem Röm.
Reiche nun fürbass kein Bündniß/ Vereinigung etc. sollen aufger-
richtet / auch die alten alle abgerhan werden/ apud Goldast. rom 1.
Der Reichs Satzungen. pag. 167. habendum sit, perspicuum est; Ni-
mitum † cassatorie hæ leges cum in hoc articulo, tum in aliis
quã amplurimis contra Bullam nostram nunquam in usum aut
plena in obseruantiam venerunt, ipsã experientia, optima rerum
magistra teste; † quot enim fœderum exempla, non modò ante
† prædictam reformationem, sed & post eam in germania occur-
runt? Hæc si ex Aventino, Murio, Sleidano, Hortledero enu-
merare vellemus, veretur, ne uterum gestare videatur catalo-
gus. † Loquatur pro nobis Trithemius Abbas Spanhemensis.
Quid ille? Sæpe, inquit, tales confœderationes, quas ligas vul-
gariter Bünde appellabant, non solum inter civitates, sed etiam
inter Principes juratas confirmatasque legimus, quotidie simi-
liter videmus, in Chron. Hirsauig. sub anno 1366. † Non aliter tamen
valent, nec unquam valebunt Principum & Statuum imperii
confœderationes, quã si ad licitum ac bonum finem, conser-
uationem pacis & tranquillitatem imperii fuerint inita, h. r. 15. u-
bi Martin. Rumel. part. 2. diff. 4. concl. 32. † Quò & refero pacta &
fœdera successoria in Ducatibus & Principatibus, quæ vulgo
confraternitates, Erbverbrüderungen appellirantur, huncquæ in
finem panguntur, † ut de certo Principatum herede, mutuã &
stabili successione, defensione, fide & concordia fraternã con-
stet, ac inde familiarum senescentium splendor & dignitas, nec
non † in Principatibus & toto imperio pax & tranquillitas con-
seruetur, Andr. Knich. de jur. Sax. verb. Electorum. cap. 7. n. 60. Re-
mig. Fesch. de fœder. concl. 24. lit. g. † quem finem vulgaris illa for-
mula pactis Principum successoris inserta luculenter ianuit.:
Nachdeme in Vorzeiten unsere Voreltern und Vorfahren sich umb
Augens und Friedens willen ihrer aller Land/ Leute und Warten-
nen/ mit ihren Lande und Fürstenthumben/ durch Römische Keyser.
Derwilligung etc. zusammen verbunden. † Quorum vigoriparam
deira-

70.

80.

90.

100.

110.

120.

130.

140.

150.

160.

17. detrahit, quod pactio de mutuâ successione jure Civili non modo odiosa † sed & prohibita sit, l. 2 §. *interdum*, ff. de vulg. & pupill. *substit.* l. 15. *Lult. C. de pact.* Forth. in *tract. de pact. cap. 6.* Siquidem
 18. ad personas illustres id extendere haut licet, † quippe quarum splendor & dignitas omnem sinistram suspicionem excludit, efficitque, ut fœdera successoria † jure saltem militum subsistant, l. 19. *C. de pact.* Remig. Fesch. *dict. concl.* 24. *lit. b.* Udalr. *Zal. vol. 2. consil. 1.* Nic. Reusn. *vol. 1. consil. 3.* Soc. Jun. *vol. 1. consil. 143.* Andr. Gail. *lib. 2. obs.* 126. & 127. Joh. Limn. *lib. 4. jur. publ. cap. 8. n. 126.* & seqq. Theod. Reink. *de reg. secul. & eccles. lib. 1. class. 4. cap. 18.* Warem. ab Erenberg *de fœder. lib. 1. cap. 2. n. 36.* Hotom. *consil. 72. n. 34.* †
 20. † accedente præteritum confirmatione Imperatoriâ, quæ omnem ulteriorem scrupulum, si quæ residet, tollit. Ex quò etiam in feudis
 21. Regalibus † fœdera successione sustinentur, subsistente scilicet pacto alienationis, inter vasallos Imperii cõsensu & approbatione Majestatis Cæsareæ suscepto, *cap. 1. de prohib. feud. alien. per Frideric. cap. Tiriur. vers. quod si de feud. def. cont.* Hartm. Pift. *part. 2. q. 6. n. 71.* Joh. Köppen *decis.* 54. *n. 67.* Matth. Wefemb. *de feud. cap. 11. n. 12.* † At nonne interdium hodie spem facere successione de feudis Regalibus imperio apertis? Discimus hoc ex articulo †
 22. Capitulationis Cæsareæ: Wenn Lehen dem Reich und Keyser. Majest. ben Zeit der Regierung eröfnet und ledig heimfallen würden/ so etwas merckliches ertrügen/ die sollen sie ferner niemand verlei-
 23. hen/ auch niemand einige *expectanz* oder Anwartung darauff geben/ sondern zu Unterhaltung des Reichs Ihr Majest. und der nachfolgenden Könige und Keyser behalten/ und *incorporiren*, bis so lange das Reich wieder zu wesen und auffnehmen köme: ac propterea
 24. nec fas est † hodie Imperatori pactis ejusmodi successoriis consensum & autoritatem præbere: † nec valebunt ea quantumvis à
 25. Cæsareâ Majestate fuerint firmata & probata, Joh. Limn. *lib. 4. cap. 8. n. 153.* Tñisi Principum ac Statuum Imperii consensus accesserit, probè monentibus confœderatis familiae Saxonicae & Hassiacaee novum confraternitatis pactum tractantibus ꝑ cum Domino
 27. Braundenburgica in conventu Numburgensi Anno 1614. An ergò tot Principum ac familiarum illustrium pacta successoria † (quorum longum nobis recensent politicorum scripta catalogum. Battol. Muscul. *de confr.* 1b. 7. 8. & 9. Rejnh. König in *theatr. polit.* part.

part. 1. cap. 5. n. 49. Limn. *dist. cap. 8. n. 173.* Fesck. *de fe der. dist. 1b. 24.*
lit. c. Petr. Ritter de confrat. 1b. 10. apud Arum. vol. 1. jur. publ. disc. 22.)
 irrita & nulla dicemus? † Absit ut hanc nobis sumamus licentiam:
 nec enim quæ antiquitus valuerunt foedera, ausu temerariò sunt
 impugnanda, nec tutò hoc faciet, † quisquis ex hodierna capitula-
 tione Cæsarea fundamentum petere aulit. Non enim ut nunc, ita
 & olim cum de capitulatione nondum constabat, † facultas rein-
 feudandi feuda imperio aperta Imp. adempta erat. Frustra aliàs
 Maximilianus I. Imperator † in investiturâ Ducatus Württembergi
 gi Everhardo Duci factâ juri huic renunciavisset, specialiter ca-
 vendo, si Ducatum istum ad Imperium reverti contingeret, † se aut
 successores suos de eo neminem denuò investituros esse, apud Frid.
 Horti. *de caus. belli germanici. tom. 1. lib. 3. cap. 1. & Melch. Goldast. in*
notis. Zu dem Cadawischen Vertrag in Reichs-Satzungen. fol. 319.
 Ant. Quettam *conf. 6. n. 1.* Christ. Bef. *in disp. nomicopol. lib. 1. disc. 6.*

Q U Æ S T I O I V.

Annon liceat subditis invito etiam Domino, aliò, quò
 voluerint migrare, ibiq; jura civitatis acquirere?

Nunquam non ferè in Imperio Romano-germanico quærelæ
 fuerunt obortæ de Pfsalburgeris, Pfsalbürgern oder falsche Bürgern,
 h. e. civibus ac subditis, † qui ordinariæ subjectionis jugum abjici-
 entes, imò ausu temerario contemnentes, aliarum civitatum pro-
 tectione, jura ac privilegia impetrant, † & nihilominus in priorum
 nominorū terris habitant ac resident astute satis si nõ dolose, quò
 scilicet oneribus utriusq; civitatis se subtrahant, † posterioris verò
 emolumenta percipiant, ut videre est ex cõstitutione Caroli Magni
 apud Goldast. *tom. 1. const. Imp. fol. 11.* Friderici III. *Gold. dist. tom. 1.*
fol. 82. Henrici ejusdem filii, *tom. 1. cap. 4. fol. 79.* † Quibus occurrere
 visum fuit Carolo IV. per severam sanctionem & præceptum pæ-
 nale, ne quisquam Pfsalburgeros ejusmodi recipiat, nec † si recepti
 fuerint, ullatenus potiantur ac gaudeant juribus & privilegiis civi-
 tatum, inter quarum cives fuerint afeiti, *h. r. 1b. ubi Dom. Arum. hic*
concl. 11. Cum enim dolosa sit † talis acquisitio civicorum jurium,
 nec alicui fraus & dolus patrocinari debeat, *l. ne ex dolo. 12. ff. de dol.*
mal. l. si duo rei. 5. in pr. ff. si quis caution. † receptio illa omni firmita-
 te merito carere jabetur, Quod & postea confirmavit Sigismundus

D

Impe-

29.
30.
31.
32.
33.

Tit. 16. A. B.

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.

9. Imperator † constitutione peculiari Noribergæ editâ Anno 1431.
Goldast. *diſt. tom. 1. fol. 167. cap. 3.* Atqui dices hæc ratione prohibi-
10. tum † erit ſubditis, aliò quò voluerint, migrare & alterius civitatis
11. jura acquirere? Non certè prohiberè hoc eſt, † ſi quiſquam civium
12. realiter & absq; fraude aliò ſe transferat. Subſiſtit enim Carolus no-
ſter in dolosa domicilii mutatione, † que nò cives, ſed incolas facit,
13. Pſalbürger/ quos quaſi Palantes, id eſt, ſubditos paſſim vagantes
ihren vier Pſälen ſitzen/ antiquam habitationem retinentes, ut no-
14. tat Paul. Matth. Wehner. *in præſt. obſ. verb.* Pſalbürger. Corporali-
ter † autem tranſeuntes ad civitates, à quibus recepti ſunt, ibiq; ſine
15. fraude larem foventes & debita onera ſubeuntes. civium quoq; pri-
vilegiis frui debere, expeditum eſt, *h. e. 16. verſ.* † Es ſey dann/ daß ſie
leiſtlich und auffrichtig in die Städte ſiehen/ und mit der That und
Warheit ohne Betrug in ſolchen ihren Sitz und Herde haben/ auch die
gewöhnliche Bürde/ als Dienſte/ Stadtrecht/ Tribut/ Stewer und an-
16. dere dergleichen Auflagen in denſelben über ſich nehmen und ausrich-
ten. Non ergò prohibebitur † aliquis domicilium ſuum mutare, &
Dominò etiam invitò, aliò quò voluerit migrare, ibique civitatem
17. acquirere. *arg. l. poſtliminii. 5. §. captivus. ibi: ſi malis eos ſequi. ff. de
capt. & poſt. revers. l. nihil 31. ff. ad municip.* † Cumq; receptio in ci-
vem pro ſingulari habeatur beneficio, non certè quiſquam invitus
18. id acquirere aut retinebit, *l. invito. 69. ff. de reg. jur. l. hoc jure. 19. §. non
potest. 2. ff. de donat.* † veluti exemplo vaſalli clareſcit, qui quamvis
beneficium maximum à Domino obtinuerit, id tamen ruſus etiam
19. invito refutare poteſt, *ut 38. F. 2. Zaſ. de feud. part. 10. n. 85.* Somsbec.
de feud. part. 12. n. 14. quidni igitur † jus civitatis? de quo ita Cicero:
20. O jura præclara, inquit, atque divinitus jam inde à principio
Romani nominis à majoribus noſtris comparata, ne quis invitus
civitate mutetur, † neve in civitate maneat invitus, Cic. *pro Balbo*
Erneſt. *Cothman. Reſponſ. Academ. 19. n. 4.* Henr. Bruning. *de jure*
universit. conclus. 39. lit. a. Andr. Gail. *lib. 2. obſerv. 36. num. 7.* Bern-
21. hard. *Græv. lib. 2. obſerv. præſt. 36. conſid. 2. num. 3.* † Legimus tamen
Patritiis Anglorum, Scotorum & Danorum ſine Principis venia
22. inſulâ exire, haut permiſſum eſſe, Johan. Bodin. *lib. 1. de Republ.*
23. *cap. 6.* † Eoque jure à majoribus accepto etiamnum uti Neapoli-
tanos, teſtatur Matth. de Afflicis, *deſiſ. 265.* Sed ſpecialis † eſt hæc
pro-

prohibitio contra jus commune, cui superior Magistratus derogare valet, Arum. *dict. concl. 11.*

QUÆSTIO V.

Pœnâ diffidationis, quæ est gladii, an plectendus sit, qui, per literas publicè affixas minatur alicui incendium, (Er wolle ihm einen rothen Hahn auff's Haus setzen) vel necem. (Er wolle ihm erschneffen/ oder etne Kugel schencken?)

Neminem offendat Sanctio Carolina certum diffidationis in- *Tit. 17.*
rimandæ terminum ac modum præscribens, *b. 117.* quo ipso haut *A. B.*
obscure eam approbat. Quod tæquè fecit Frider. III Imperator, *1.*
singulari constitutione diffidationem ad eum restringens casum, *2.*
quò iustitia impetrari nequit, *Recess. Imper. de anno 1442. §* Dasñtlem-
mand den andern beschädige. † Id enim juris erat tum temporis, *3.*
quando lites armis nostrates finire solebant, Da das Faust- oder
Kolbenrecht in schwang gieng/ *Dom. Arum. hic concl. 16.* Contra † *4.*
quem morem graviter differit Petr. de Andlo *lib. 2. de Rom. Imp. cap.*
16. & Nicol. Gusan. lib. 3. de concord. cathol. cap. 34. Statuatur lex,
(inquit hic) † quod nulli liceat sub pœna furii vel latrocinii vio- *5.*
lenter vel propriâ autoritate ex quacunque causa alterius bona oc-
cupare, aut sibi aut suis per diffidatione damna inferre, sed omnia
fiant iudicû autoritate &c. † Factum quoq; id est à Maximiliano I. *6.*
Imper. qui publica lege omnes sustulit diffidationes in Comitibus
Wormatiensibus *Anno 1495. sub Rubr. Der Königl. Landfriede: †* *7.*
Darauff haben wir alle offene Wehde durch das ganze Reich auffge-
hoben und abgethan/ heben auch die hie mit auff/ und thun die ab von
Ndm. Königl. Macht/ und mit Krafft dieses Briefes. Quam legem
aliquoties legimus † repetitam *in Recess. Imp. de anno 1500. 1512. 1521.* *8.*
1543. Rectè omnino, siquidem diffidationes speciem habent bellicæ
denunciationis, ad quam † sine autoritate & mandato summi Prin-
cipis haut deveniendum, *can. cumq; eupatur. 3. q. 1. Arnold. Clapmar.* *9.*
lib. 1. de arcan. Rerump. c. 10 Joh. Bod. lib. 1. de Repub. cap. 10. † Quin &
diffidatio pro crimine fractæ pacis habetur, *dict. Recess. Imp. de anno* *10.*
1521. & 1551. § Wir setzen. *§ sub tit. Die Poen aller Friedbrecher. Ordin.*
provinc. Ducis Saxon. Georg. de anno 1526. sub. tit. Muthwillige We-
wehe

- vehder. & Ord. D. Aug. Elect. de Anno 1555. pag. 61. Petr. Frid. Mindan.
de process. Camer. lib. 1. cap. 25. sect. 3. Modest. Pistor. vol. 1. consil. 39.
11. † Dubium hinc non est, quin diffidatores Banaum Imperiale incur-
 12. rant, & si deprehendantur † pœnâ gladii sint plectendi, *consil. pac. publ. Die Poen aller Friedbrecher. de anno 1521. Recess. Imp. de anno 1555. §. Wir sehen/ordnen etc. Ordin. crim. Carol. art. 128. & 129. Conf. Elect. 14. p. 4.* Sed num & is gladio feriendus, qui † literis publi-
 13. cis affixis minatur alicui incendium: Er wolte ihme ein rothen Nahir
 14. auff's Haus setzen/ vel necem, Er wolte ihn erschleffen? Priori † casu
 15. in puncto incendii hoc affirmamus: Posteriori verò negamus, †
Pro diffidatore namque habendus, qui facto aliquo per emissionem
vel affixionem literarum, scoparum, carbonum, vel papyri incen-
 16. dium minatur, Matth. Steph. ad art. 128. ordin. crimin. Carol. Dan.
Moller. ad *Consil. Elect. 15 part. 4.* Mindan. *dict. cap. 25.* † non etiam
qui certæ personæ per literas emissas minatur necem, Matth. We-
 17. semb. in §. item *lex Julia de vi publica. n. 4. Inst. de publ. iud.* Dom. A-
 18. rumæus *hic concl. 17.* Joach. à Beult, ad l. *admonendi. 3. ff. de iurejur.*
 19. *n. 1179.* † Ratio diversitatis obscura haud est, cum incendium certæ
tantum modò indictum personæ, præter mentem & voluntatem fa-
 20. cilimè toti communitati contingere queat, † juxta vulgatum illud:
Tua res agitur, paries cum proximus ardet. Quod tamen de nece u-
 21. nius personæ asseri nequit. † Non minimum verò diffidationis ha-
 22. betur requisitum, ut ex minis hostilia toti populo seu communitati
sint expectanda, Mindan. *dict. loc. sect. 6.* Wesembec. *dict. loc.* Rein-
 - hard. Rosa ad *Dan. Moller. consil. Elect. 15. n. 6. p. 4.* Paul. Matth. Weh-
 - ner. in *pract. observ. vocab. Bevehden.* Quantumvis † autem mini-
 - tator per literas necem indicens penam gladii effugiat, non ta-
 - men propterea dimittendus erit, sed incarcerandus & tamdiu deti-
 - nendus, † usque dum sufficientem cautionem per fidejussores vel
 - pignora de non offendendo prestiterit., l. *illicitas. §. ne potentio-*
 - res. ff. de offic. pres. Petr. à Placha in Epit. delict. lib. 1. cap. 7. num. 1.* Jul.
 - Clar. in *pract. §. ult. quest. 77. n. 2.* † De quo cum fultè scripseri-
 - mus in *pract. crim. part. 1. quest. 37.* rumpimus
filum.

Soli Deo Gloria.

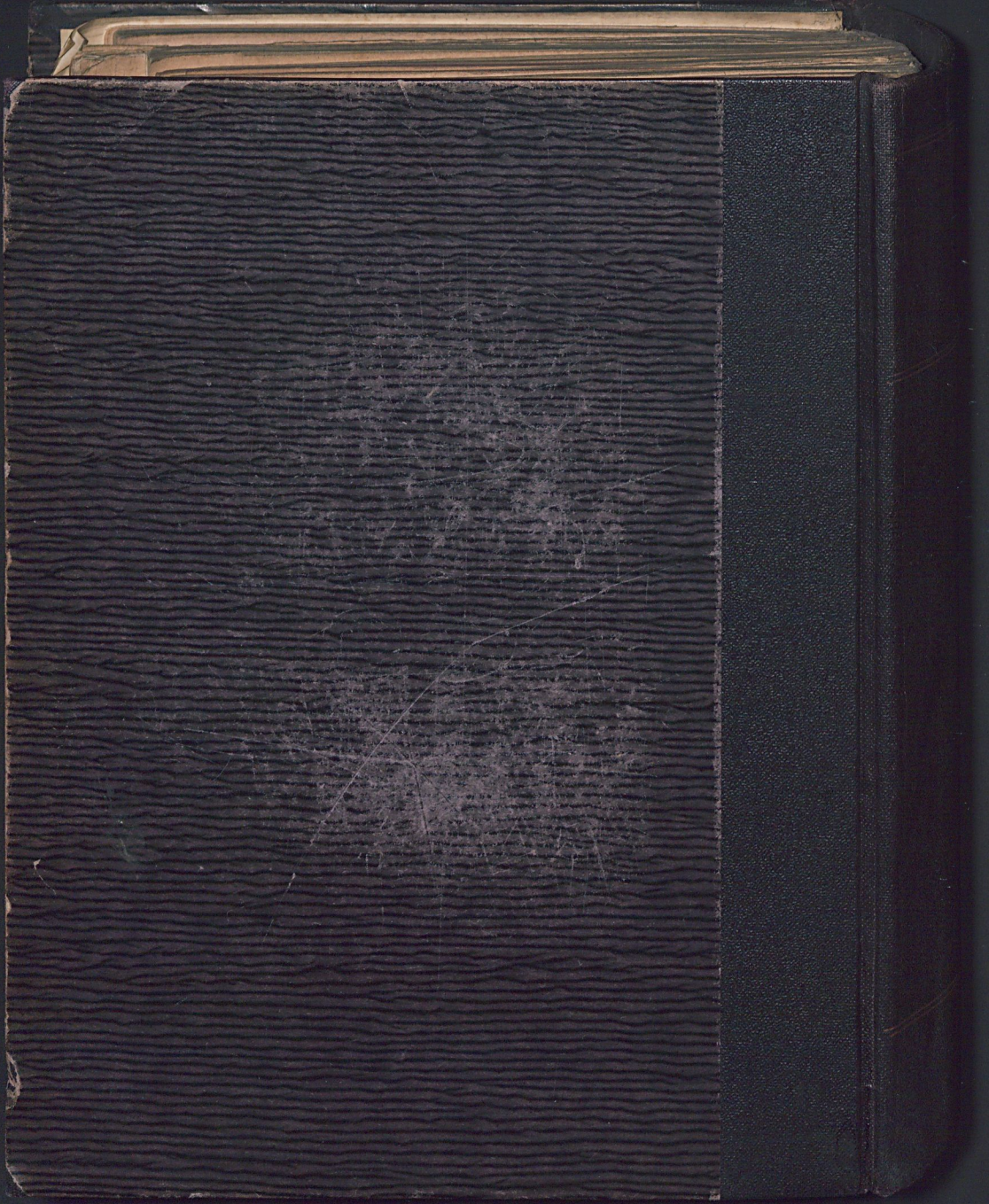
Leipzig, Diss., 1645/49

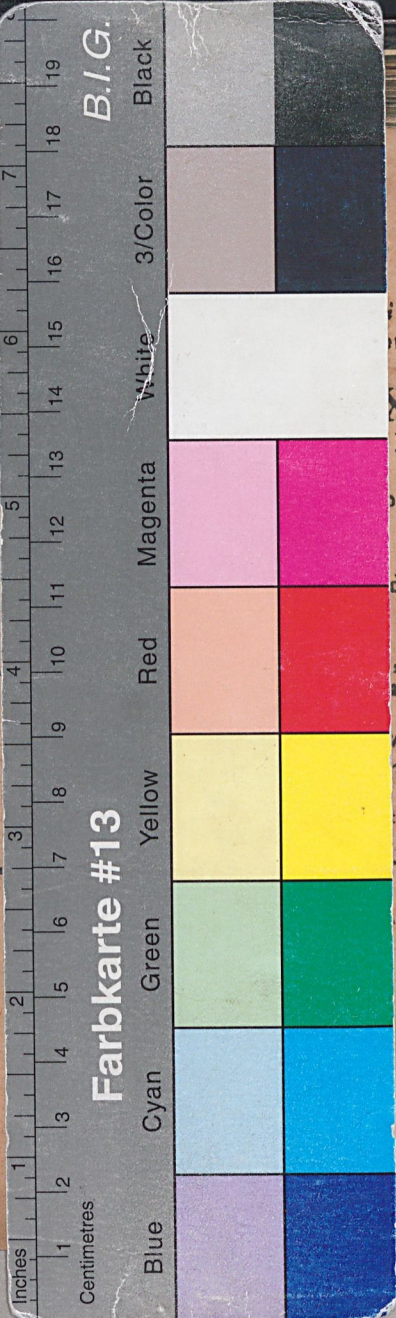

Sb.

WMA

B.I.G.

Farbkarte #13

89.
1647,2 12

...tima;
X FEUDO 18.
LLO,
...num.
CAROLI IV.
...dinis in Academia
... J. U. D. Consiliarii
...tis juridica
...bjic
...dorff/
...rino,
...no 1647.

Mons. Smith.

